

**המפורסמים שלו. נאמר שהנשף האמיץ
יתחתן עם הבת הראשונה שתראה אותו
כאשר הוא חוזר בערב הביתה. רבות
ניסו זאת עד שאחת הצליחה.
לנשף האמיץ הייתה שיטה טובה לבדוק
האם אמנם ראו אותו באמת. כל ערב**

**אחותו הלכה בחוף הים ביחד עם
הבחורה שביקשה להשיג אותו. אחותו
יכלה לראות את הנשף האמיץ, למרות
שאחרות לא יכלו, כי הוא נעשה
לא-נראה לכולן, פרט לה. וכשהוא חזר**

לכלוכית אמריקאית

קנדה

**בחופי מפרץ גדול של מה שהיום נקרא
קנדה, חי בזמנים ההם לוחם, יליד
אמריקה, הידוע במבצעים גדולים שלו.
הוא ניחן בתכונה מופלאה – הוא יכול
לעשות את עצמו לא-נראה. וכך יכול היה
להתערב בין האויבים שלו ולשמוע את
תוכניותיהם. אנשי שבטו קראו לו הנשף
האמיץ, הלא-נראה.**

**הנשף האמיץ חי עם אחותו באוהל
קרוב לחוף הים, ואחותו עזרה לו הרבה
במלאכתו. בחורות רבות היו מוכנות
להתחתן איתו, בגלל המבצעים**

בה והתייחסו אליה באכזריות. הן נתנו לה ללבוש רק סחבות כדי שתראה מכוערת, והן גזרו את שערותיה השחורות

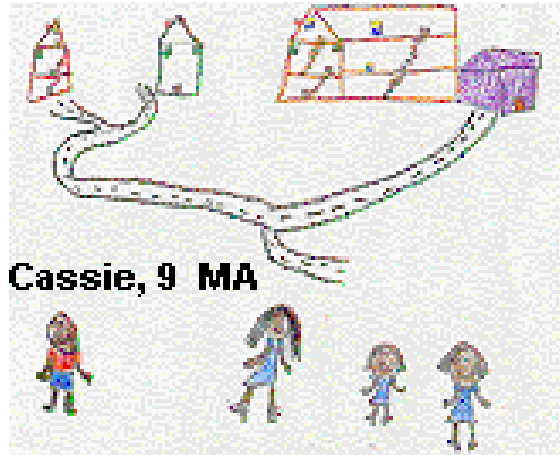
והארוכות, וצבעו את פניה באפר. והן גם שיקרו לאביהם הצ'יף, ואמרו שכל זה היא עושה בעצמה. אך הנערה סבלה כל זאת בשקט והמשיכה בעבודתה.

גם שתי הבנות הגדולות של הצ'יף רצו להתחתן עם הנשף האמיץ. ערב אחד, אחרי שקיעה, הבת הבכורה הלכה לחוף עם אחותו של הנשף האמיץ והמתינה לבואו. בקרוב הוא חזר הביתה כשהוא

מעבודתו והיא ראתה אותו בקרבה שאלה את הבחורה: "האם את רואה אותו? האם את רואה את אחי?" הבחורה לא יכלה לראותו, אך מאחר שרצתה מאוד לזכות בגיבור, ענתה תמיד "כן." ואז שאלה האחות "ובמה הוא מושך את מזחלת שלו?" והבחורות כולן אמרו "בעור של אייל גדול" או "במוט" או "בחבל עבה". ואז אמרה להן האחות שהן משקרות והתשובות שלהן הן ניחושים בלבד. רבות ניסו ונכשלו, כי הנשף האמיץ לא רצה להתחתן עם אחת שקרנית.

באותו הכפר חי גם צ'יף, ראש שבט גדול, ולו שלוש בנות. אמן מתה כבר מזמן. בת אחת הייתה צעירה בהרבה משתי האחרות. היא הייתה יפה ועדינה ואהבו אותה כולם, ולכן אחיותיה קינאו

**פשוטים שהיו לה והלכה לראות את
הלא-נראה, כמו שעשו גם הבנות
האחרות של**

**הכפר.
אחיותיה צחקו
ממנה וקראו לה
טיפשה. כשעברה**

**בדרך צחקו גם
אנשים אחרים,
ולעגו לבגד
הקרוע שלה**

**ולפניה המלוכלכים, אך היא המשיכה
בדרכה.**

**אחות של הנשף האמיץ קיבלה את
הנערה בחביבות והלכה איתה בחוף
בערב, לקראת בואו של האיש. בקרוב
הוא גם הופיע, כשהוא מושך את
המזחלת, אך איש, מלבד אחותו, לא
יכול היה לראותו.**

**מושך את המזחלת אחריו. האחות
שאלה כרגיל: "את רואה אותו? את
רואה את אחי?" והבת הבכורה אמרה
כמובן "כן." "ובמה עשויה רצועת הכתף
שלו?" וזו ניסתה לנחש ואמרה "מעור." "הנשף האמיץ ידע מיד שהיא משקרת,
הוא נשאר לא-נראה והיא חזרה ללא
כלום הביתה.**

**גם הבת השניה ניסתה את מזלה אצל
הנשף האמיץ, ולשאלת אחות הגיבור,
האם היא רואה אותו ענתה "כן."
ולשאלת רצועת הכתף ענתה "היא
ארוגה מעשבים." וגם זו נדחתה על ידי
הנשף האמיץ.**

**ויום אחד החליטה הצעירה שבין הבנות,
לבושה סחבות ומרוחה בפיוח, לנסות
את מזלה. היא תיקנה את בגדיה עם
חתיכות קליפת הלבנה, כמה שרק יכלה,
שמה על עצמה את כמה תכשיטים**

החליט להראות לה את עצמו. היא אמרה "אכן, ראית אותו."

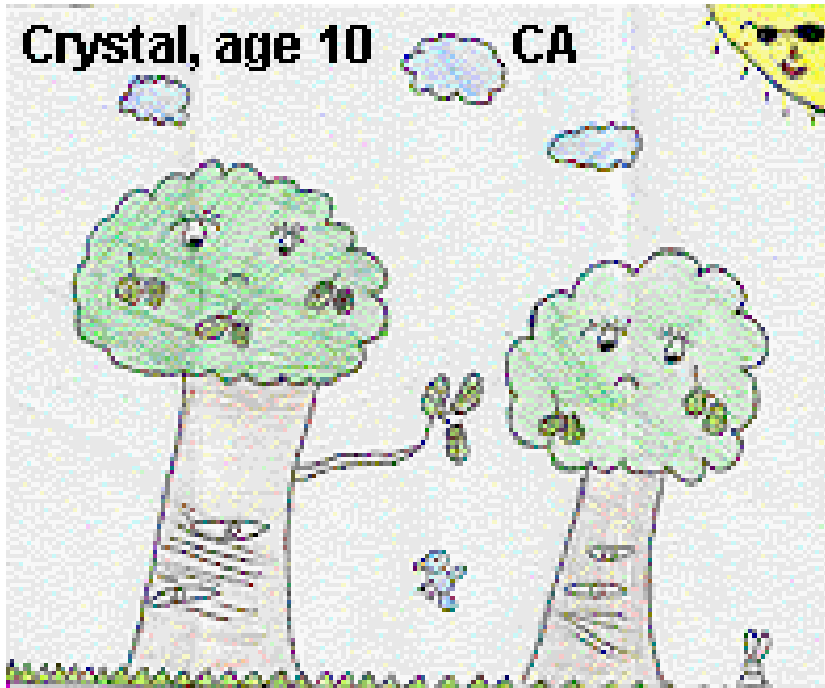
היא לקחה את הנערה לאוהלה, רחצה אותה ואז פניה נעשו חלקים, והשערות צמחו, שחורות כמו כנף עורב. היא נתנה לה בגדים יפים וחפצים לקישוט. ואז אמרה לה לתפוס את מקום האישה באוהל. כשנכנס הנשף האמיץ, הוא התיישב לידה ואמר שהיא כלתו.

ואז האחות שאלה את הנערה: "האם את רואה אותו?" וזו ענתה "לא" כי באמת לא יכלה לראות.

האחות השתוממה מאוד, כי זו הייתה הפעם הראשונה שמישהי ענתה את האמת. ואחר כך שאלה: "אולי עכשיו את רואה אותו?" וזו ענתה "כן, והוא מפליא מאוד." ואז שאלה האחות: "ובמה

הוא מושך את המזחלת?" והנערה ענתה: "בקשת בענן" והיא פחדה מאוד. אבל האחות שאלה שוב: "וממה עשוי מיתר הקשת שלו?" והנערה ענתה: "מיתר הקשת שלו זה שביל החלב." אז האחות של הנשף האמיץ ידעה שהנערה אמרה אמת ושהאח שלה

למחרת היא הייתה לאישתו, וגם אחר כך עזרה לו במעשיו הגדולים. שתי אחיותיה כעסו מאוד ומאוד השתוקקו לדעת מה בעצם קרה. אבל הנשף האמיץ, שידע על אכזריותו, החליט להעניש אותן. הוא הפך אותן בקסמיו לעצי צפצפה, מושרשות היטב באדמה. מאז עלי הצפצפות רועדים תמיד, כשבא הנשף האמיץ, גם אם הוא מתקרב בשקט ועדינות. כי הן פוחדות מהכוח שלו, ומכעסו על השקרים ועל האכזריות לאחותן לפני זמן רב.